

pensionen fremskaffes ved, at der hos alle stats-skatteansatte opkræves et invalidepensionsbidrag på en vis procentdel af skalaindkomsten.

Hvis et sådant bidrag skal indbringe samme beløb som provenuet af den gældende invalidepræmie, skal det — med udgangspunkt i det for finansåret 1960-61 budgetterede provenu af folkepensionsbidraget på 1 pct. af skalaindkomsten — fastsættes til mellem 0,3 og 0,35 pct. af skalaindkomsten. Man har imidlertid nøjedes med at fastsætte bidraget til invalidepensionen til $\frac{1}{4}$ pct. af skalaindkomsten. Om de økonomiske virkninger heraf henvises til bemærkningerne nedenfor.

Det foreslås, at bidraget opkræves hos de samme skatteydere, hos hvem der efter de gældende regler opkræves folkepensionsbidrag på 1 pct. af skalaindkomsten, og at bidraget opkræves sammen med folkepensionsbidraget, således at der hos skatteyderne under ét opkræves et invalide- og folkepensionsbidrag på $1\frac{1}{4}$ pct. Af det indkomne beløb anvendes $\frac{4}{5}$ — svarende til det hidtil opkrævede folkepensionsbidrag på 1 pct. af skalaindkomsten — til nedbringelse af statens udgifter til folkepension, medens den resterende femtedel anvendes til nedbringelse af udgiften til invalidepension. Det foreslås derfor, at bidrag under 50 kr. årlig for forsørgere og 31 kr. årlig for ikke-forsørgere ikke opkræves. Herved vil personer, der efter de gældende regler er fritaget for folkepensionsbidrag (forsørgere med en skalaindkomst under 4 000 kr. og ikke-forsørgere med en skalaindkomst under 2 500 kr.) også blive fritaget for at skulle betale det foreslåede invalide- og folkepensionsbidrag.

Ved gennemførelse af den foreslåede ordning bliver der ikke længere brug for særlige foranstaltninger til kontrol med, at en person indmelder sig i forsikringen og vedligeholder sit medlemskab, og da restance med medlemsbidrag efter forslaget ikke længere skal kunne udelukke nogen fra adgangen til invalidepension, opstår der ikke spørgsmål om at undersøge, om en person, der søger invalidepension, måtte være i en sådan restance, at retten til pension bortfalder. Restance med betalingen af det foreslåede invalidepensionsbidrag må betragtes som en skatterestance, der inddrives efter de herom gældende regler, men spørgsmålet, om en person i det enkelte tilfælde er berettiget til invalidepension, afgøres uafhængigt af, om han måtte være i restance med bidraget.

Som følge af disse ændringer vil fremgangsmåden ved behandling af ansøgninger om invalidepension kunne forenkles. Efter den gældende ordning indsendes begæringen, ledsaget af en erklæring fra vedkommende sygekasse, til kommunalbestyrelsen,

der skal undersøge, om ansøgeren som følge af modtaget offentlig hjælp med retsvirkning eller forargeligt levned måtte være afskåret fra pension. Kommunalbestyrelsen videresender derefter begæringen til direktoratet for sygekassevæsenet, der undersøger, om ansøgeren med rette er optaget i forsikringen, eventuelt om han som følge af restance med betaling af invalidepræmie måtte være udelukket fra invalidepension. Først derefter afgives andragendet til invalideforsikringsretten til undersøgelse af, om erhvervsevnen er væsentligt nedsat. Efter gennemførelsen af de ovenfor foreslåede ændringer vil erklæringen fra sygekassen og undersøgelsen af begæringen i direktoratet for sygekassevæsenet kunne undværes.

I lovforslaget indgår følgende øvrige ændringer, der bygger på invalideforsikringskommissionens betænkning:

Invaliditetsbegrebet ændres således, at invalidepension ikke kan tilkendes personer, hvis erhvervsevne må antages at kunne forbedres ved iværksættelse af passende optrænings- eller uddannelsesforanstaltninger, således at den efter disse foranstaltningers gennemførelse ikke længere vil være væsentligt nedsat.

Invalideforsikringsrettens sammensætning ændres således, at et af de medlemmer, der ved den første udnævnelse skal opfylde betingelserne for at kunne være nydende sygekassemedlem, afløses af et medlem udpeget efter indstilling af De samvirkende Invalideorganisationer.

Invalideforsikringsretten bemyndiges til i sin forretningsorden at bestemme, at visse sager, hvor en ansøgers berettigelse til invalidepension må anses for utvivlsom, afgøres af retsformanden uden forelæggelse i et retsmøde.

Der gives invalideforsikringsretten og ankenævnet for invalideforsikringsretten adgang til at bestemme, at en ansøger om invalidepension skal kunne indlægges til behandling, dog uden at være forpligtet til at underkaste sig nogen operation, der medfører fare for liv eller førlighed.

Der gives invalideforsikringsretten adgang til at forlange, at en invalidepensionist underkaster sig legeundersøgelse.

Den tid, i hvilken invalidepension ifølge beslutning af invalideforsikringsretten skal kunne gøres hvilende, forlænges fra 12 måneder til 3 år.

Bestemmelsen om, at bistands- og plejetillæg til invalidepensionen og bistands- og plejeydelse nedsettes i tilfælde, hvor to samlevende ægtefæller begge er berettiget til noget af disse tillæg eller til nogen af disse ydelser, bortfalder.

Bistands- og plejetillæggene forhøjes således, at